

do 19 ao 27 de xullo de 2024

programa

40^{mit}
edición

mostra internacional
de teatro de ribadavia

Venda de entradas

Venda de abonos.

Na Casa da Cultura, na oficina da MIT ou a través de www.ataquilla.com ata o 24 de xuño.
Tel. 988 47 19 00 / 988 47 20 56.

Venda de entradas xerais para todos os espectáculos.

A partir do 25 de xuño. Na sede da MIT e a través de www.ataquilla.com.

- Horario de billeteira: de 10:00h a 14:00h e de 18:00h a 20:30h.
- Venda inmediata diaria na billeteira: a partir das 21:00h.

Información, venda de merchandising e sede da MIT.

Rúa García Penedo, 3 (na entrada da Praza Maior).
Tel. 988 47 20 56

info@mitribadavia.gal
www.mitribadavia.gal

Espazos

Prezos

Espectáculos para público adulto no Castelo e na Casa da Cultura.

- Xeral 7,00 €, reducida (persoas en situación de desemprego e estudantes) 5,00 €.

Espectáculos con prezo especial (Dique e Ibarne):

- Xeral 10,00 €, reducida (persoas en situación de desemprego e estudantes) 8,00 €.

Entradas non numeradas do Castelo (bloques 4 e 5):
prezo único 5,00 €.

Espectáculos con prezo especial nos bloques 4 e 5 (Dique e Ibarne): prezo único 8,00 €.

NOTA: Para as entradas de prezo reducido é preciso presentar a documentación oficial acreditativa.

Programa SputMIT (satélites da MIT)

Museo do Viño de Galicia a 5,8 km (dirección Ourense)

Sampaio a 2,8 km (dirección Ourense)

San Cristovo a 2,0 km (dirección O Carballiño)

A Franqueirán a 1,6 km

Francelos a 2,0 km (dirección Cortegada)

A Veronza a 2,0 km

VEN
19

20.00h Inauguración oficial da MIT 2024. Igrexa da Madalena.

21:00h Ruadavia (Itinerante) – *Treboada* – Nauta Teatro e Trópico de Grelos – Galicia.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Dique* – Nova Galega de Danza, MIT Ribadavia e CCG – Galicia.

00:30h Entrega do Premio de Honra “Roberto Vidal Bolaño” ao mérito nas artes escénicas. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

SÁB
20

12.30h Igrexa da Madalena – Encontro-coloquio “Mulleres nas Artes Escénicas”. Con Alice Ripoll e Belén Martí Lluch.

20:30h A Franqueirán (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *Peixe* – Hotel Iocandi-La maleta dels espectacles – Cataluña.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Zona Franca* – Alice Ripoll & CIA. Suave – Brasil.

01:00h Club Artístico (Sesión Golf) – *Deadpan Karaoke* – Ibutrofeno – Galicia.

DOM
21

13:00h Salón de Actos da Casa do Concello – Acto de Entrega do Premio de Honra da Academia Galega de Teatro.

14.00h – Presentación da colección de Textos Rafael Dieste da ADE, coa colaboración da Deputación da Coruña.

LUN
22

20.30h Igrexa da Madalena – Programación expandida – **Residencias Paraíso: *The miracle worker***, de Desgarradura – Galicia-Madrid.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Paüra* – *Compañía Lucas Escobedo* – Comunidade Valenciana.

00:30h Foros MIT. Coloquio coa compañía. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

11.00h a 14.00h e de 16.00h a 19.00h Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso de Darkclown con Peta Lily**. Nivel 1.

20:30h Francelos (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *Glubs* – Yllana e Nacho Vilar – Madrid-Murcia.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Othelo (termina mal)* – *Gabriel Chamé-Buendía Theatre* – Arxentina.

00:30h Foros MIT. Coloquio coa compañía. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

MAR
23

11.00h a 14.00h e de 16.00h a 19.00h Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso de Darkclown con Peta Lily**. Nivel 1.

12.30h Igrexa da Madalena. **Inauguración da exposición “MO(VE)MENTOS”** de A Casa Vella.

20.00h Santo André. Museo do Viño (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *Vestirme de ti* – Nuria Sotelo e Clara Ferrao – Galicia.

MÉR
24

21.00h A Veronza (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *H* – *La Corcoles* – Cataluña-Francia.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Eclipse total* – *El pont flotant* – Comunidade Valenciana.

00:30h Foros MIT. Coloquio coa compañía. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

11.00h a 14.00h e de 16.00h a 19.00h Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso de Darkclown con Peta Lily**. Nivel 2.

20.30h Adro de Sto. Domingo (Ruadavia) – *Morte de risa* – *Los Galindos* – Cataluña.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Villa* – *Guillermo Calderón & Festival Santiago a Mil* – Chile.

00:30h Foros MIT. Coloquio coa compañía. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

XOV
25

11.00h a 14.00h e de 16.00h a 19.00h Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso de Darkclown con Peta Lily**. Nivel 2.

20:00h Sampaio (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *Cigani 100%* – *Antón Coucheiro* – Galicia.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *En mitad de tanto fuego* – *Miramedia e Festival GREC* – Madrid - Cataluña.

00:30h Foros MIT. Coloquio coa compañía. Patio de Turismo. Museo Sefardí.

VEN
26

12.30h Igrexa da Madalena. Encontro-coloquio “Teatro público. Inlusión e outros dereitos. 40 anos do CDG”.

15:30 – 20:30 Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso con Alberto Velasco**. AAAG.

21.00h San Cristovo (Programa SputMIT – satélites da MIT) – *Mute* – *Cia. Orain Bi* – Euskadi.

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Nada se sabe* – CDG – Galicia.

01:00h Club Artístico (Sesión Golf) – *Cancións amarelas, flores tristes* – *Manekineko* – Galicia.

SÁB
27

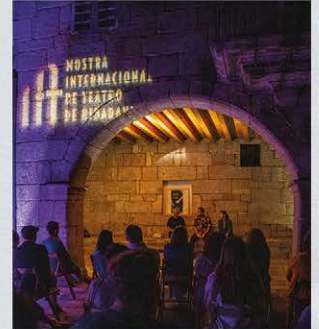
09.00h a 14.00h Auditorio Manuel María da Casa da Cultura – **Curso con Alberto Velasco**. AAAG.

12.30h Igrexa da Madalena – Presentación de libros e resolución do Premio Abrente 2024.

19:00h Casa da Cultura. Proxección do documental “*Abrente, do ermo á rebeldía*” de Xan Leira.

21:00h Praza Buxán-Igrexa da Madalena – *Mover montañas* – *Alberto Velasco*. Madrid-Castela León

23:00h Auditorio “Rubén García” do Castelo – *Iribarne* – *ButacaZero, CDN e MIT* – Galicia.

O día 19 de xullo bota a andar a 40 edición da MIT de Ribadavia, o festival de referencia do teatro en Galicia e que, ao longo destes 40 anos, ten conseguido e consolidado o feito de que Ribadavia se considere a capital galega das artes escénicas.

Estamos ante unha edición que conmemora unha efeméride moi especial xa que corenta anos de historia implican a madurez dun festival no que, botando a vista atrás, a historia das artes escénicas galegas ten escrito as súas páxinas máis memorables. Ao chegar a esta corenta edición cómpre facer un dobre exercicio, dunha banda mirar cara atrás e analizar como ten evolucionado esta Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia ao longo dos anos e, por outra banda, cómpre mirar cara adiante para seguir medrando na proxección dun festival único pola súa traxectoria e tamén polo seu contexto, ambos elementos que o fan único e irrepetible.

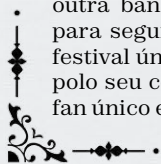
Ribadavia foi construíndo a súa historia recente seguindo o ronsel da MIT, e a MIT acadou o esplendor que hoxe a define grazas a ese arraigo profundo en Ribadavia como berce e territorio no que se obrou a milagre de dar un “Topos” á Utopía, a esa utopía que podía supoñer hai corenta anos pensar nun festival que acadaría a excelencia, e o carácter de referente, que hoxe define á MIT de Ribadavia.

Dende o Concello de Ribadavia afrontamos esta nova edición coa ilusión propia da crianza que dá os seus primeiros pasos e, ao tempo, coa responsabilidade e o compromiso de quen se sabe depositario dun legado vizoso que hai que coidar e agarimar, sendo conscientes da importancia que para o noso concello ten a MIT de Ribadavia, xa que a cultura, ademais dun dereito para a cidadanía é unha oportunidade de desenvolvemento para o noso territorio.

É unha honra para Ribadavia levantar, ano tras ano, o pano que marca o inicio dunha nova edición da MIT e, por iso, estamos seguros de que, unha vez máis, Ribadavia será o contexto perfecto para desfrutar do mellor teatro do mundo. Por todo isto, quero aproveitar este breve texto para convidar a toda a veciñanza de Ribadavia a desfrutar desta nova edición da Mostra Internacional de Teatro e tamén dar os parabéns a todo o grupo humano que fai posible este festival.

Longa vida á MIT de Ribadavia!

César Fernández Gil
Alcalde de Ribadavia

Hai 15 anos tiven a primeira oportunidade de poder dirixirme a todos e todas vostedes como Director da MIT.

Daquela, celebrabamos a efeméride das 25 edicións da Mostra e eu dicía: *“orgullosas e orgullosos deste espazo único, da beleza do gran escenario que é Ribadavia, para poder gozar dun 25 aniversario que quere abrir camiños, intencións, poñer en valor o pasado, recoñecer e tomar impulso internacional”*. Hoxe celebramos a 40 MIT nunha “edición espello” que tamén nos serve para volver sobre o moito andado, reflexionar e renovar aqueles compromisos e ilusións. A MIT é unha corrente, un legado, un proxecto en evolución que ten en conta os testemuños. É unha institución cultural vibrante, facilitadora, que traballa para os dereitos sociais do público e a cohesión e progreso do seu territorio. De aí o equilibrio e o deseño dunha experiencia integradora, cunha posición clara ante a vida, sustentable, consciente, innovadora.

O papel da MIT e da arte ten hoxe novas chamadas. Ademais das tarefas profesionais da xestión e da mediación nun mundo cada vez máis competitivo, un festival coma este chega aos tempos presentes coa obriga de responder a novas situacións solidarias na súa posición claramente de diálogo internacional e de defensa da súa identidade e das súas particularidades no contexto. A Mostra Internacional de Teatro de Ribadavia naceu para servir e ser símbolo de prestixio cultural para todos os galegos e galegas e así deberá seguir sendo. Símbolo dos valores de liberdade, tolerancia, igualdade e dignidade do seu ámbito. A MIT non é un territorio equidistante, sen implicación ante as ameazas e inxustizas do mundo, non é unha pastilla de desmemoria nin un escenario de escapismo ante as imposicións

ou lexitimación de fendas democráticas dos nosos tempos. A MIT é facho, abreite, beleza revolucionaria, festa inclusiva e esixencia sen mordazas. Quere ser e sempre foi paradigma da cultura como un dereito e non como un negocio (ou pastel dunhas poucas bocas privilexiadas).

Aire fresco na forma, nos contidos, na maneira de entender a linguaxe escénica, na diversidade, na fusión, todo iso debe ter un festival coma a MIT. Asumir retos, mudar o que non funciona, probar novas accións, saber chamar a quen non se sente interpelado polo teatro. En definitiva, fuxir sempre da inercia e da zona de conforto. Temos unha función cívica, traballamos en equipo para ofrecer a mellor experiencia cos recursos que temos, pero sobre todo, co valor do legado e do contexto.

Velaquí pois unha nova invitación (e van 40), única, repleta de escollas pensadas para a trama de emocións e intereses contemporáneos, para o espello do presente, para o eco que transforma e nos proxecta. Unha invitación ás noites do Castelo, aos foros, aos espectáculos que van máis alá da representación, ás capacidades expresivas diversas, ás presentacións, ao encontro nas parroquias, ás actividades na igrexa, na beira do río na Veronza, unha invitación ao coñecemento que estimula e o talento que alimenta e alimentamos entre todos, porque contra a mentira e a barbarie sempre prevalece a natureza sabia da consciencia crítica libre de medos e apatías. Vide rir e celebrar!

Roberto Pascual

Director Artístico da MIT de Ribadavia

40 mit

programma

mit2024

Treboada

Nauta Teatro e Trópico de Grelos

· Galicia ·

*Teatro de rúa *Festa *Batucada *Medio natural
*Street theater *Party *Batucada *Natural Environment

ficha técnica

Autoría: Colectiva

Dirección: Rafael Rey Domech

Dirección musical: Alenya Espiñeira

Interpretación / elenco: Nauta, Trópico de Grelos e colaboradores

Vestuario: Ana Gesto

Fotografías: Lorenzo Negueruela e Antía Balvís

Web: nautateatro.com

Treboada

sinopse

Animais arrastrados polos desequilibrios ambientais inundarán as rúas cos seus pesares, conducidos polos ritmos da batucada que lles marcará o camiño. Polo mar, polo aire e dende terras afastadas manifestaranse ante nós. Acompañemos a estes seres, presenciemos a súa causa e unamos os nosos pasos ao compás dos tambores no seu derradeiro desfile.

Unha ollada crítica á nosa relación co planeta.

A emerxencia climática estanos a evocar a todos ao día da nosa extinción. Nos últimos 50 anos arrasouse con gran parte dos ecosistemas terrestres e submarinos.

Segundo predicen os expertos, no ano 2050 a temperatura subirá unha media de entre 2 e 5 graos no peor dos escenarios. Isto provocaría unha acidificación dos océanos, migracións masivas de animais e personas, o aumento do nivel do mar debido ao desxeo dos polos, o aumento de zonas mortas, das secas, inundacións, tormentas, incendios forestais...

Debido a isto queremos invadir as rúas ao son da batucada e que resoe en todas nós a necesidade de coidar o planeta que nos alberga e ao resto de seres que habitan nel.

Todo conectado cos ritmos incansables, que sosteñen ao pasarrúas dando un ambiente tan festivo coma comprometido.

Animales arrastrados por los desequilibrios ambientales inundarán las calles con sus pesares, conducidos por los ritmos de la batucada. Acompañemos a estos seres en su causa y unamos nuestros pasos al compás de los tambores en su último desfile.

Una mirada crítica a nuestra relación con el planeta.

La emergencia climática nos está evocando a todos el día de nuestra extinción. En los últimos 50 años se arrasó con gran parte de los ecosistemas terrestres y submarinos. Y las consecuencias son graves y múltiples.

Debido a esto queremos invadir las calles al son de la batucada y que resuene en todos nosotros la necesidad de cuidar el planeta que nos alberga y al resto de seres que lo habitan.

Todo conectado cos ritmos incansables, que sostienen el pasacalles dando un ambiente tan festivo como comprometido.

VEN

19

21H00

Ruadavia
(itinerante)

Todos os públicos

*Teatro de rúa,
titeres e batucada*

60 min

Dique

Nova Galega de Danza, CCG e
MIT Ribadavia

· Galicia ·

*Memoria *Mulleres *Ferrol *Fusión
*Memory *Women *Ferrol *Fusion

ficha técnica

Dirección: Marta Pazos

Coreografía: Belén Martí Lluch

Asistente de coreografía: Ana Botía

Espazo sonoro: Clara Aguilar

Deseño de escenografía e vestuario: Clàudia Vilà

Interpretación / elenco: Inés Vieites, Estefanía Gómez,
Alba Fernández Cotelo, Laura Santamariña, Nuria
Alaña, Alicia López, Carmen Cebrián, María de Vicente

Dirección de produción: Ana Díez

Web: novagalegadedanza.com

Dique

sinopse

O Dique de Campá de Ferrol foi a obra de enxeñaría hidráulica máis importante do século XIX en España. Detrás da súa construción está o traballo invisibilizado de 200 mulleres que desde 1874 pasaron anos retirando 245.000 metros cúbicos de terra e pedras que transportaron en sacos e cestas sobre as súas cabezas. Eran as “cargadoras” e, polo mesmo traballo, cobraban menos cós homes.

As cargadoras moveron 245.000 metros cúbicos de terra transportándoa en 11.600.000 cestos sobre as súas cabezas. Cada unha destas mulleres transportou 58.000 cestos, o equivalente a un peso de 870 toneladas. Se supoñemos que cada unha desprazouse de media 50 metros, percorreron todas elas unha lonxitude de 29 hectáreas -case 60 campos de fútbol-. O peso do formigón empregado foi de 139.500 toneladas e o número de pedras de cachotería ascendeu a 40 millóns. A obra custou 25 millóns de reais. Con este espectáculo, no 150º aniversario do comezo das obras, rendemos homenaxe ás mulleres do dique.

El Dique de Campana de Ferrol fue la obra de ingeniería hidráulica más importante del siglo XIX en España. Detrás de su construcción está el trabajo invisibilizado de 200 mujeres que desde 1874 pasaron años retirando 245.000 metros cúbicos de tierra y piedras que transportaron en sacos y cestas sobre sus cabezas. Eran las “cargadoras” y, por el mismo trabajo, cobraban menos que los hombres.

Las cargadoras movieron 245.000 metros cúbicos de tierra trasportándola en 11.600.000 cestos sobre sus cabezas. Cada una de estas mujeres transportó 58.000 cestos, el equivalente a un peso de 870 toneladas. Si suponemos que cada una se desplazó de media 50 metros, recorrieron todas ellas una longitud de 29 hectáreas - casi 60 campos de fútbol-. El peso del hormigón empleado fue de 139.500 toneladas y el número de piedras de mampostería ascendió a 40 millones. La obra costó 25 millones de reales. Con este espectáculo, en el 150º aniversario del comienzo de las obras, les redimos homenaje.

VEN
19
23H00

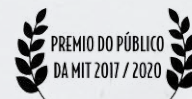
Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro danza

60 min

- Nova Galega de Danza obtivo o Premio do Público da MIT en 2017 e en 2020.
- NGD vén de celebrar o seu 20 aniversario.

Peixe

Peixe

Hotel Iocandi - La maleta dels espectacles

· Catalunya ·

*Novo circo *Turismo *Familiar *Mallorca

*New circus *Tourism *Family *Mallorca

ficha técnica

Idea, creación e interpretación: Tomeu Amer

Mirada externa: Ada Vilaró

Composició musical e asesoramiento sonoro: Sasha Agranov

Diseño e construcción de escenografía: Tomeu Amer

Vestuario: Hotel Iocandi e Margarita

Técnico: Bernat Torras

Producción: Griselda Juncà e La Persiana

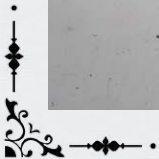
Constructor pista: Ulrich Weiscel

Público recomendado: Todos os públicos

Web: hoteliocandi.com

Coproducción: Fira Tàrrrega 2019

Soporte a la creación: Testimoni escènic Cal Gras, Ca l'Estruch y Ajuntament de Castellterçol, Escena Poblenou y Trapezi Con el soporte de la Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC). Generalitat de Catalunya.

sinopse

Segunda produción da compañía, que presenta un fermoso espectáculo visual de rúa, baseado no circo e no clown. Unha reflexión, desde a poética do absurdo sobre a mallorquinidade, sobre o impacto do turismo, sobre a loita de poderes, sobre o baleiro, o silencio e a soidade fronte á inmensidade. Unha viaxe metafórica cara as profundidades humanas para buscar o que nos fai continuar remando, a pesar da magnitude e a forza imprevisible e sempre sorprendente das ondas.

Segunda produción de la compañía, que presenta un hermoso espectáculo visual de calle, basado en el circo y el clown. Una reflexión, desde la poética del absurdo sobre la mallorquinidad, sobre el impacto del turismo, sobre la lucha de poderes, sobre el vacío, el silencio y la soledad frente la inmensidad. Un viaje metafórico hacia las profundidades humanas para buscar lo que nos hace continuar remando, a pesar de la magnitud y la fuerza imprevisible y siempre sorprendente de las olas.

- Premio Drac d'or al Mejor espectáculo de calle de la Fira de Titelles Lleida 2021
- Premio Moritz de FiraTàrrrega al mejor estreno de artes de calle 2019
- Nominado a los Premis de la Crítica de les Arts Escèniques 2019

SÁB

20

20H30

SputMIT
A Franqueirán

Todos os públicos

Circo contemporáneo

·

50 min

·

Zona Franca

Suave, Alice Ripoll

· Brasil ·

*Danzas urbanas *Brasil *Celebración *Fusión

*Urban Dance *Brasil *Celebration *Fusion

ficha técnica

Coreografía: Alice Ripoll

Asistentes de Dirección: Alan Ferreira e Thais Peixoto

Diseño de iluminación: Tomás Ribas e Diana Joels

Interpretación / elenco: Gabriel Tiobil, GB Dançarino Brabo, Hiltinho Fantástico, Katiany Correia, Maylla Eassy, Petersonsidy, Romulo Galvão, Tamires Costa, Thamires Candida, André Oliveira.

Vestuario: Raphael Elias

Técnico de luces: Tainã Miranda

Técnico de son: Renato Linhares / Alan Ferreira

Banda sonora: Alice Ripoll e Alan Ferreira

Ilustración e diseño: Caick Carvalho

Fotografía: Renato Mangolin

Comunicación: Ana Righi

Asesoramento en prensa: Marrom Glacê Assessoria

Profesores de danza: Tony Ewerton, Laura Samy

Participante no proceso de creación: Mey Barreto

Tour Manager: Bem Medeiros

Web: aliceripoll.com

Unha coproducción de Festival de Marseille, Festival d'Automne Paris, Charleroi Danse, RomaEuropa, Tandem Scène nationale, Tanzhaus nrw, Teatro Municipal do Porto, Julidans, Les Mécènes DanseAujourd'hui.

Zona Franca

sinopse

Vibrante e reivindicativa, a última creación de Alice Ripoll faise eco das aspiracións da xente moza do Brasil nun momento de transición sociopolítica. Unha peza efervescente que fala das esperanzas dunha xeración esquecida e que anhela reinventarse. Zona Franca xorde na intersección da análise da realidade e a experiencia poética.

Eles mesmos din que forman un grupo de danza “que é algo máis cá suma dos seus membros”. Saberás por que o din cando vexas esta creación coreográfica sobre o Brasil contemporáneo. Zona Franca é unha investigación artística sobre as persoas que vehiculan a súa voz a través da danza e sobre todas as cousas que se poden dicir empregándoa. Aquí báilase o passinho, unha danza urbana que mestura o pop, o funk e o breakdance cos ritmos brasileiros e que naceu nas favelas, pero tamén hai danza de contacto, teatro, investigación vocal, danzas afro, afrohouse, sabala e danzas do norte e nordeste do Brasil, como a pisadinha e o brega funk, ademais dalgunhas danzas nadas nas redes sociais. A compañía está totalmente conectada co Brasil contemporáneo e é capaz de extraer as súas esencias para presentalas cun toque de crítica social e política. “¿Sería unha nación capaz de camiñar cara a súa propia destrución?”, pregúntanse.

Vibrante y reivindicativa, la última creación de Alice Ripoll se hace eco de las aspiraciones de la juventud brasileña en un momento de transición sociopolítica. Una pieza efervescente que habla de las esperanzas de una generación desheredada que anhela reinventarse. Zona Franca surge en la intersección del análisis de la realidad y la experiencia poética.

Ellos mismos dicen que forman un grupo de danza “que es más que la suma de sus miembros”. Sabrás por qué lo dicen cuando hayas visto esta creación coreográfica sobre el Brasil contemporáneo. Zona Franca es una investigación artística sobre las personas a las cuales da voz la danza y sobre todas las cosas que pueden decirse empleándola. Aquí se baila passinho, una danza urbana que mezcla el pop, el funk y el breakdance con ritmos brasileños y que nació en las favelas, pero también hay danza de contacto, teatro, investigación vocal, danzas afro, afrohouse, sabala y danzas del norte y nordeste de Brasil, como la pisadinha y el brega funk, además de algunas danzas nadas en las redes sociales. La compañía está totalmente conectada con el Brasil contemporáneo y es capaz de extraer sus esencias para presentarlas con un toque de crítica social y política. “¿Sería una nación capaz de andar hacia su propia destrución?”, se preguntan.

· Presentación conxunta coa alianza dos festivais Julidans de Amsterdam, Festival de la Cité de Lausanne, Grec de Barcelona e MIT de Ribadavia.

SÁB
20
23H00

Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro danza

60 min

Deadpan Karaoke

Deadpan Karaoke

Ibuprofeno Teatro

· Galicia ·

*Karaoke *Amor *Festa *Sorpresa
*Karaoke *Love *Party *Surprise

ficha técnica

Autoría: Patricia Rodríguez e Marián Bañobre

Dirección: Patricia Rodríguez

Diseño de son e composición musical: Mónica de Nut

Interpretación / elenco: Marián Bañobre

Axudantía de Dirección: Carmela Bueno

Diseño de iluminación e escenografía: Violeta Martínez

Diseño e realización de audiovisuais: Marta Valverde,
Gustaf Nilsson e Javier Lueje

Vestuario: Marián Bañobre

Realización de vestuario: Bety Busto e Marián Bañobre

Caracterización: Baia Fernández

Asesora de canto: María Costas

Asesora de dramaturxia: Laura Porto

Asesora de xénero: Ana Cardoso

Diseño gráfico e fotografía: Diego Seixo

Producción: Santiago Cortegoso

Comunicación: Fátima R. Varela

Técnica en xira: Violeta Martínez e Héctor Pazos

Web: ibuprofenoteatro.com

sinopse

Deadpan Karaoke é un espectáculo unipersonal de carácter participativo que propón como ingredientes principais o absurdo, a estupidez, a sorpresa, a comedia, a música e o cine, e que trata de dar resposta á pregunta: É posible o amor nesta sociedade tardocapitalista na que vivimos? Deadpan é un personaxe incapaz de sentir e expresar emoción. A través das súas accións e grazas á contextualización das mesmas dentro dun karaoke, consegue facer accesibles e divertidas para o gran público cuestións e dilemas que ocupan aos grandes pensadores contemporáneos.

Deadpan Karaoke es un espectáculo unipersonal de carácter participativo que propone como ingredientes principales el absurdo, la estupidez, la sorpresa, la comedia, la música y el cine, y que trata de dar respuestas a la pregunta: ¿Es posible el amor en esta sociedad tardocapitalista en la que vivimos? Deadpan es un personaje incapaz de sentir y expresar emoción. A través de sus acciones y gracias a la contextualización de las mismas dentro de un karaoke, consigue hacer accesibles y divertidas para el gran público cuestiones y dilemas que ocupan a los grandes pensadores contemporáneos.

- **2 Premios María Casares:** Mellor Caracterización e Mellor Espazo Sonoro
- Co agradecemento ao Club Artístico.

SÁB
20
01H00

Club
Artístico

Adulto

Comedia

Galego

75 min

Paiira

Cía. Lucas Escobedo

· Comunidade Valenciana ·

ficha técnica

Dirección e Dramaturxia: Lucas Escobedo

Axudante de Dirección: Joan Cusó

Dirección e composición musical: Raquel Molano

Interpretación / elenco: Lucas Escobedo, Raquel Molano, Alfonso Rodríguez, Paula Lloret/Mariló Tamarit

Voces en off: Amaia, Xavi e Mikel

Responsable de Arte e Vestiario: Paloma Bravo

Confección do vestiario: Jimena González Illanes

Construcción de escenografía: Cárpatos Decorados

Colaboración no deseño e construción de atrezzo:

Escuela Municipal de Arte y Diseño de Terrassa

Diseño de Iluminación: Juanjo Llorens

Diseño de son: Óscar Guzmán

Técnicos en xira: Manolo Ramírez, Álvaro Villahoz, Beatriz Francos, Pedro Hurtado, Pablo Delgado e Santiago Fuentes

Asesoramento en interpretación: Mar Navarro

Asesoramento en voz: Christian Atanasiu

Asesoramento de maxia: Juan Paños

Produción: Beatriu Libertat – Cía. Lucas Escobedo

Diseño gráfico: Ana Córdoba

Fotografía: Gaby Merz

Vídeo: José Abellán Ciudad de la Sombra

Transporte: Cultural Transport

Web: lucasescobedo.com

Paiira

*Humor *Música *Circo *Medos

*Comedy *Music *Circus *Fears

sinopse

PAÛRA é un espectáculo de humor. Dámoslle a man a PAÛRA e levámola de compañeira a unha aventura escénica para todos os públicos con música en directo. É unha peza multidisciplinar que une circo, teatro e música.

O medo nunca foi bo conselleiro e, aínda así, moitas veces é o que nos move a reaccionar. O medo existe e cohabita en nós; desexamos non sentirlo, pero levámolo dentro.

Adentrámonos na linguaxe do paiaso, para falar do medo con risas e poesía. Un concerto teatral. Unha peza musical chea de hilaridade.

Asistindo ao espectáculo PAÛRA da Cía. Lucas Escobedo estás colaborando con Payasos Sin Fronteras. ¡Moitas grazas!

PAÛRA es un espectáculo de humor. Le damos la mano a la PAÛRA y nos la llevamos de compañera a una aventura escénica para todos los públicos con música en directo.

El miedo nunca ha sido un buen consejero y, sin embargo, a menudo es lo que nos mueve a accionar. El miedo existe y cohabita en cada uno de nosotros; deseamos no sentirlo, pero lo llevamos dentro.

Nos adentramos en el lenguaje del payaso, para hablar del miedo con carcajada y poesía. Un concierto teatral. Una pieza musical llena de hilaridad.

Asistiendo al espectáculo PAÛRA de la Cía. Lucas Escobedo estás colaborando con Payasos Sin Fronteras. ¡Muchas gracias!

DOM

21

23H00

**Auditorio Rubén
García do Castelo**

Todos os públicos

*Circo, maxia e
música en directo*

65 min

· Premio Mellor Espectáculo de Circo **Premis de les Arts Escèniques Valencianes**

Glubs

Yllana e Nacho Vilar

· Madrid - Murcia ·

*Humor *Teatro físico *Clown *Aventuras

*Comedy *Physical Theater *Clown *Adventure

ficha técnica

Dirección artística: César Maroto

Coordinación artística: David Ottone

Espazo sonoro: Alberto Fernández

Montaxe de son: Fran Pogo

Interpretación / elenco: Sergio Alarcón, Elia Estrada,

David Terol e Emmanuel Vizcaíno

Vestuario: Tatiana de Sarabia

Atrezzo: José Ruiz Saura

Realización da escenografía: Scnik Movil e José Ruiz Saura

Coreografía: Joan Mitó

Axudante de produción e rexiduría: Adrián Quiñones

Imaxes: Twin Freaks Studio

Web: yllana.com

Glubs

sinopse

Primeiro espectáculo de rúa concibido por Yllana nos seus 30 anos de existencia e quinto da produtora murciana.

Está inspirado no segundo espectáculo da compañía madrileña Glub, Glub (1993). Glubs está bañado polo seu característico humor sen palabras, moi visual e cun ritmo trepidante, engadíndolle nesta ocasión, a inmersión cos espectadores durante un percorrido itinerante.

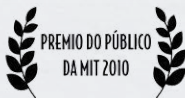
Tras un aparatoso naufraxio, catro mariñeiros aparecen desorientados terra adentro, cun único obxectivo: encontrar o antes posible un porto onde embarcar. Nesa épica epopea pescarán tiburóns, sobrevivirán tormentas, loitarán desternillantes batallas e arrastrarán as espectadores/as por unha ferverza de disparatadas e absurdas situacións que teñen como pano de fondo o seductor mundo do mar.

Primer espectáculo de calle concebido por Yllana en sus 30 años de existencia y quinto de la productora murciana.

Está inspirado en el segundo espectáculo de la compañía madrileña Glub, Glub (1993). Glubs está bañado por su característico humor sin palabras, muy visual y con un ritmo trepidante, añadiéndose en esta ocasión, la inmersión con los espectadores durante un recorrido itinerante.

Tras un aparatoso naufragio, cuatro marineros aparecen desorientados tierra adentro, con un único objetivo: encontrar lo antes posible un puerto donde embarcar. En esa épica epopeya pescarán tiburones, sobrevivirán tormentas, lucharán desternillantes batallas y arrastrarán a los espectadores por una cascada de disparatadas y absurdas situaciones que tiene como telón de fondo el seductor mundo del mar.

· Yllana foi Premio do Público da MIT en 2010

LUN

22

20H30

SputMIT
Francelos

Todos os públicos

*Teatro xestual
cómico*

60 min

Othello (termina mal)

Buendia Theatre

· Arxentina ·

*Versión cómica e física *Repertorio *Celos *Racismo
*Comic and physical version *Repertoire *Jealousy *Racism

ficha técnica

Autoría: William Shakespeare

Dirección e adaptación: Gabriel Chamé

Diseño de espacio escénico e iluminación: Jorge Pastorino

Interpretación / elenco: Matías Bassi, Elvira Gómez, Agustín Soler e Nicolás Gentile

Vestuario: Gabriel Chamé Buendía

Diseño de espacio sonoro: Sebastián Furman

Othello (termina mal)

sinopse

Sempre Shakespeare. O cómico é tráxico e tan tráxico que é cómico, ou o que somos capaces de facer por odio e celos.

Catro actores, especialistas en teatro físico, clown e no burlesco, interpretan a famosa traxedia de William Shakespeare, Othelo, nunha posta en escena totalmente despojada de realismo cotián. O xogo físico e o verso branco do mestre inglés enfróntanse e complementáanse nunha linguaxe lúdica, hilarante e absurda.

En palabras de Gabriel Chamé, respectando o texto de Othelo, a súa poesía e tensión dramática, afondo nas intencións dos personaxes a través do gag cómico, xerando unha ironía sinistra na traxedia. Investigo, sen solemnidade, a relación entre o tráxico e o cómico, como claves do teatro clásico e contemporáneo.

Othelo é actual e cuestióname sobre: o amor, a lealdade, o racismo, a ambición, a violencia de xénero, envexa, celos, frialdade científica e/ou crenza sanguínea. ¿Que é para nós un negro, un mentiroso e a vinganza? Othelo é un espellismo maléfico no que acercándote non ves máis ca area. Ou a túa propia traxicomedia.

Siempre Shakespeare. Lo cómico es trágico y tan trágico que es cómico, o lo que somos capaces de hacer por odio y celos.

Cuatro actores, especialistas en el teatro físico, el clown y el burlesco, interpretan la famosa tragedia de William Shakespeare, Othelo. En una puesta totalmente despojada de realismo cotidiano, el juego físico y el verso blanco del maestro inglés se enfrentan y se complementa en un lenguaje lúdico, hilarante y absurdo.

En palabras de Gabriel Chamé, respetando el texto de Othelo, su poesía y tensión dramática, ahondo en las intenciones de los personajes a través del gag cómico, generando una ironía siniestra en la tragedia. Investigo, sin solemnidad, la relación entre lo trágico y lo cómico, como claves del teatro clásico y contemporáneo.

Othelo es actual y me cuestiona sobre: el amor, la lealtad, el racismo, la ambición, la violencia de género, envidia, celos, frialdad científica y/o creencia sanguínea. ¿Qué es para nosotros un negro, un mentiroso y la venganza? Othelo es un espejismo maléfico en el que acercándote no ves más que arena. O tu propia tragicomedia.

· Presentación conxunta na MIT co Teatro Español de Madrid.

LUN

22

23H00

Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro

Castelán

105 min

Vestirme de ti

Nuria Sotelo e Clara Ferrao

· Galicia ·

*Danza contemporánea *Dúo *Coidados *Relacións humanas

*Contemporary dance *Duet *Care *Human relationships

ficha técnica

Creación e coreografía: Clara Ferrão, Maximiliano Sanford e Nuria Sotelo

Música: Collage musical

Dirección: Maximiliano Sanford

Interpretación / elenco: Clara Ferrão e Nuria Sotelo
Colabora A Casa Vella – Amiadoso – Allariz

Vestirme de ti

sinopse

Vestirme de ti é unha metáfora das relacións humanas e a interdependencia que se crea cando interactuamos con outros individuos. A peza critica a exaltación da independencia que nos transmite o sistema de consumo no que vivimos e defende a necesidade de apoio mutuo nas nosas relacións.

Un dúo de danza para rúa ou espazos non convencionais que reflexiona sobre o equilibrio entre opostos.

Vestirme de ti es una metáfora de las relaciones humanas y la interdependencia que se crea cuando interactuamos con otros individuos.

La pieza critica la exaltación de la independencia que nos transmite el sistema de consumo en el que vivimos y defiende la necesidad de apoyo mutuo en nuestras relaciones.

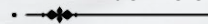
Un dúo de danza para calle o espacios no convencionales que reflexiona sobre el equilibrio entre opuestos.

MAR

23

20H00

SputMIT
Sto. André
(Museo do Viño)

Maiores de 8 anos

*Danza
contemporánea*

20 min

· Co agradecemento ao Museo do Viño de Galicia

La

La Corcoles

· Cataluña - Francia ·

*Funambulismo *Fortalezas e debilidades *Loita *Fusión
*Tightrope walking *strengths and weaknesses *fight *Fusion

ficha técnica

Autoría: Cía La Corcoles – Mariona Moya

Interpretación e dirección: Mariona Moya

Acompañamiento: Olivier Roustan - Cie.La Coupole

Escenografía: Cía.La Corcoles – Taller Fenoy

Música: Arreglos musicales - Zinkman

Vestuario: Cía.La Corcoles – Mariona Moya

Fotografías: Txus Garcia, Yaan Visual e VIP Visuals

Web: cialacorcoles.com

Co apoio de: EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt, Ajutament de Salt

La

sinopse

H é un vals a dous, un personaxe co seu elemento esencial, o “balancier” que lle dá a vida.

Un baile de forzas que nos revela as debilidades e necesidades dos seus protagonistas para existir.

Os anhelos e loitas internas que definen as súas vidas.

O remo, a lanza, unha loita e as súas inevitables fracturas.

Ás veces unha carga aplastante, ás veces un peso collido nos incondicionais brazos dunha nai.

Dúas voces altas, mudas de palabras.

H es un vals a dos, un personaje y su elemento esencial el “balancier” que le da la vida.

Un baile de fuerzas que nos revela las debilidades y necesidades de sus protagonistas para existir.

Los anhelos y luchas internas que definen sus vidas.

El remo, la lanza, una lucha y sus inevitables fracturas.

A veces una carga aplastante, a veces un peso cogido en los incondicionales brazos de una madre.

Dos voces altas, mudas de palabras.

MAR

23

21H00

Ruadavia
(A Veronza)

Todos os públicos

*Teatro de rúa,
circo e danza*

25 min

- Premio Zirkolika 2023 ao Mellor Espectáculo De Circo De Rúa
- Premio Fetén 2024 ao Mellor Espectáculo De Rúa

Eclipse total

El Pont Flotant

· Comunidad Valenciana ·

*Memoria *Humor *Ritual *Consciencia vital
*Memory *Comedy *Ritual *Consciousness

ficha técnica

Creación: Pont Flotant (Àlex Cantó, Joan Collado, Jesús Muñoz e Pau Pons)

Elenco: Àlex Cantó e Jesús Muñoz

Diseño de iluminación: Marc Gonzalo (AII)

Diseño sonoro: Adolfo García

Espazo escénico e vestiario: Pont Flotant

Asesor artístico: Fermín Jiménez

Realización de escenografía: Los Reyes del Mambo e David Van Derh

Diseño gráfico: Joan Collado

Maquinaria e rexiduría: Yolanda García e Santi Montón

Técnicos en xira: Juan Serra, Javi Vega e Josep Ferrer

Coordinación técnica: Juan Serra

Fotografía: Nerea Coll

Vídeo promocional: Nacho Carrascosa

Agradecimentos: Berta M. Pérez, Eulogi Osset, Xavier Serrano, Javi Vela, Roser e Rafel

Web: pontflotant.es

Unha produción de Pont Flotant e Rambleta

Eclipse total

sinopse

Un eclipse total como metáfora, como anticipo, como ensaio dun destino insalvable: o final dos nosos días.

Unha proposta que impregna de humor o ritual, que mestura o transcendental co cotián e que parte do íntimo e persoal cara o social.

Un canto á inmensidade. Un exercicio escénico que intenta relativizar a vida, para vivir quizais con máis consciencia ese minúsculo instante que supón a nosa existencia en toda a historia da humanidade.

Pont Flotant volve enredarse nos fíos da memoria para cuestionarse cómo xestionamos, cómo reaccionamos, cómo educamos, cómo nos preparamos ante un feito inevitable e irreversible como é a morte.

Unha reflexión sobre o legado, sobre a memoria, o misterio, os tabús, a dignidade... Un exercicio de imaxinación do inimaxinable. A fin dos días. O Sol que se apaga. Un memento mori escénico. O ensaio xeral dun posible final.

Un eclipse total como metáfora, como anticipo, como ensaio de un destino insalvable: el final de nuestros días.

Un propuesta que impregna de humor el ritual, que mezcla lo transcendental con lo cotidiano y que parte de lo íntimo y personal hacia lo social.

Un canto a la inmensidad. Un ejercicio escénico que intenta relativizar la vida, para vivir quizás con más consciencia ese minúsculo instante que supone nuestra existencia en toda la historia de la humanidad.

Pont Flotant vuelve a enredarse en los hilos de la memoria para cuestionarse cómo gestionamos, cómo reaccionamos, cómo educamos, cómo nos preparamos ante un hecho inevitable e irreversible como es la muerte.

Una reflexión sobre el legado, sobre la memoria, el misterio, los tabúes, la dignidad... Un ejercicio de imaginación de lo inimagable. El final de los días. El Sol que se apaga. Un memento mori escénico. El ensayo general de un posible final.

- Mellor Autoría Teatral, **Premios Max 2023**
- Mellor Espectáculo de Teatro e Mellor Iluminación **Premios Ivc 2022**
- Premio do Público **Festival Fiot 2022**
- Premio á Contribución Teatral, **Premios Cartelera Turia 2022**

MAR

23

23H00

**Auditorio Rubén
García do Castelo**

Adulto

Teatro

Castelán

80 min

Morte de risa

Los Galindos

· Cataluña ·

*Risa *Crítica *Arbitrariedade da xustiza *Sorpresa

*Laughter *Criticism *Arbitrariness of justice *Surprise

ficha técnica

Autoría, concepto e dirección: Bet Garrell e Marcel Escolano

Acompañamento artístico e rexiduría: Bet Garrell

Posta en escena: Stephane Filloc

Interpretación: Anicet Leone, Gabriel Agosti e Marcel Escolano

Colaboración na escritura e concepto escenográfico: Joël Fesel

Fotografías: Klara Pedrol e Mireia Guillella

Obxecto: Nartxi Azcargorta

Complicidade conceptual: Johnny Torres

Produción executiva e difusión: Caterina Fiol

Web: losgalindos.net

Apoio á creación: Ajuntament de Cardedeu – Cardedeu Inspirant Cultura. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya e do Institut Ramon Llull.

Coa complicidade de Taula de Cultura i Joves de St. Esteve de Palautordera, a Cia. Baró d'Evel, CarnageProductions e o Konvent Circ, así como as áreas de Cultura dos Ayuntamientos de Sant Esteve de Palautordera e de Granollers.

Co apoio do ICEC – Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya e do Institut Ramon Llull.

Morte de risa

sinopse

MDR é unha farsa para incomodar e divertir. Melon, Mardi e Rossinyol enfróntanse a un calexón sen saída inesperado. A súa natureza indómita e torpe e a súa necesidade de existir lévaos a unha obra improbable, onde exploran libremente calquera barbaridade. Esta experiencia hilarante e aterradora transmite unha historia de amizade sincera e áspera, provocada por un sentimento de responsabilidade e de culpa. Un crime improbable, un xuízo dubidoso e un castigo absurdo. De xeito paradoxal, quizais chegarán a provocar o desexo de morrer de risa.

Abrumados por un sentimento de inxustiza devastadora e un arrepiante desaxuste global, queremos poñer en cuestión a arbitrariedade da xustiza desde o pallaso, como personaxe da escena e habitante do circo.

O circo, como arte nómada, levounos a moitos sitios e á vez permítenos viaxar por diferentes paisaxes emocionais entre a creación, a aprendizaxe e a transmisión. Inspirados pola poética e o imaxinario fantástico do Circo, Los Galindos nacen en 1991 dunha sinerxia de inquedanza inquieta e de creación colectiva. A compañía recibe o Premi Nacional de Cultura da Generalitat de Catalunya en 2016 ós veinticinco anos de traxectoria e, por MDR en 2021, varios recoñecementos a nivel internacional.

MDR es una farsa para incomodar y divertir. Melon, Mardi y Rossinyol se enfrentan a un callejón sin salida inesperado. Su naturaleza indómita y torpe y su necesidad de existir los llevan a una obra improbable, donde exploran libremente cualquier barbaridad. Esta experiencia hilarante y aterradora transmite una historia de amistad sincera y áspera, provocada por un sentimiento de responsabilidad y de culpa. Un crimen improbable, un juicio dudoso y un castigo absurdo. De manera paradójica, quizás llegarán a provocar el deseo de morir de risa.

Abrumados por un sentimiento de injusticia devastadora y un escalofriante desajuste global, queremos poner en cuestión la arbitrariedad de la justicia desde el payaso, como personaje de la escena y habitante del circo.

El circo, como arte nómada, nos ha llevado a muchos sitios y a la vez nos permite viajar por diferentes paisajes emocionales entre la creación, el aprendizaje y la transmisión. Inspirados por la poética y el imaginario fantástico del Circo, Los Galindos nace en 1991 de una sinergia de búsqueda inquieta y de la creación colectiva. La compañía recibe el Premi Nacional de Cultura de Cataluña en 2016 a los veinticinco años de trayectoria.

- 2021, Premi de la Crítica a mejor espectáculo de circo
- Premi Zirkólika Especial del Jurado
- Premio del Público en el TAC de Valladolid

MÉR

24

20H30

Ruadavia
(Adro de Sto. Domingo)

Todos os públicos

Circo

Castelán

60 min

Villa

Fundación e Festival Internacional
Teatro a Mil

· Chile ·

*Memoria *Dictadura chilena *Ironía *Debate
*Memory *Chilean dictatorship *Irony *Debate

· Presentación conxunta coa alianza dos festivais
de Olite, Grec de Barcelona e MIT de Ribadavia.

ficha técnica

Dramaturxia e dirección: Guillermo Calderón
Asistencia de dirección: María Paz González
Interpretación / elenco: Francisca Lewin, Macarena Zamudio, Carla Romero
Deseño integral: María Fernanda Videla
Producción: María Paz González
Web: teatroamil.cl

Villa

sinopse

Un dos dramaturgos con maior proxección internacional de Chile na actualidade. Chega á MIT por vez primeira cunha das súas obras máis exitosas: *Villa*. Tres mulleres debaten varias alternativas para dar un novo uso á Villa Grimaldi, un coñecido centro de detención e tortura da ditadura. A charla presenta o conflito que xera, entre as asociacións defensoras da memoria das vítimas, a maneira de tratar os restos físicos do réxime militar. Esta mesma obra representouse hai menos dun ano, o 11 de setembro, con motivo do cincuenta aniversario do golpe de Estado en Chile, dentro do Estadio Nacional de Santiago, un dos centros de prisioneiros máis coñecidos da ditadura chilena.

A obra comeza cunha votación e xa aí despréganse as primeiras discordancias. Con feroz lucidez, Calderón fai que se escoite o que non gusta oír, fai pensar sobre o que non gusta afrontar, porque se diría que hai cuestións superadas nas que todos deberíamos estar dacordo, pero non. Que facer coa villa? Que facer cun legado engoroso e triste que, porén, non podemos olvidar? Que facemos co recordo que doe? Que sentido ten o pasado para o presente?

Esta é unha moi boa oportunidade para coñecer o traballo de Guillermo Calderón, un dramaturgo, director, actor e guionista nacido en 1971 que se formou en Chile, California e Nova Iork e que escribiu e dirixiu montaxes como *Neva*, *Diciembre e Clase*, entre outras. Con Pablo Larraín firmou o guión de *El Conde*, unha sátira vampírica sobre o ditador Augusto Pinochet, grazas ao cal levaron un León de Ouro na última edición do Festival Internacional de Cine de Venecia.

Uno de los dramaturgos con mayor proyección internacional del Chile actual. Llega a la MIT por vez primera con una de sus piezas más exitosas: *Villa*. Tres mujeres debaten varias alternativas para dar un nuevo uso a Villa Grimaldi, un conocido centro de detención y tortura de la dictadura. La charla plantea el conflicto que genera, entre las asociaciones defensoras de la memoria de las víctimas, la manera de tratar los restos físicos del régimen militar. Esta misma obra se representó hace menos de un año, el 11 de septiembre, con motivo del cincuenta aniversario del golpe de Estado en Chile, dentro del Estadio Nacional de Santiago, uno de los centros de prisioneros más conocidos de la dictadura chilena.

La obra arranca con una votación y ya ahí se despliegan las primeras discordancias. Con feroz lucidez, Calderón hace escuchar lo que no gusta oír, hace pensar sobre lo que no gusta enfrentar, porque se diría que hay cuestiones superadas en las que todos deberíamos estar de acuerdo, pero no. ¿Qué hacer con la villa? ¿Qué hacer con un legado engoroso y triste que, sin embargo, no podemos olvidar? ¿Qué hacemos con el recuerdo que duele? ¿Qué sentido tiene el pasado para el presente?

Es una muy buena oportunidad para conocer el trabajo de Guillermo Calderón, un dramaturgo, director, actor y guionista nacido en 1971 que se ha formado en Chile, California y Nueva York y que ha escrito y dirigido montajes como *Neva*, *Diciembre y Clase*, entre otros. Con Pablo Larraín firmó el guión de *El Conde*, una sátira vampírica sobre el dictador Augusto Pinochet, gracias al cual se llevaron un León de Oro en la última edición del Festival Internacional de Cine de Venecia.

MÉR
24
23H00

Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro

Castelán

70 min

Cigani' 100%

Antón Coucheiro

· Galicia ·

*Clown *Migracións *Diversidade *Música

*Clown *Migrations *Diversity *Music

· Reestrea e revisión dun espectáculo de repertorio.

· Música en directo

ficha técnica

Autoría e dirección: Antón Coucheiro

Intérpretes: Antón Coucheiro, Nico Portas e Raúl Andrade

Arranxos e espazo sonoro: Nico Portas

Asistencia dramaturxica: Marcos PTT Carballido

Vestuario: Nemesio Álvarez

Escenografía: Jose Perozo

Fotografía: Yoshimura Ramón

Vídeo: Tamboura Films

Páxina web: Molotov

Web: coucheiro.es

Cigani'

sinopse

Tres inmigrantes balcánicos chegan á cidade. Veñen sen papeis, infrinxindo as leis, alterando a orde pública, transgredindo as normas, uns auténticos furacáns na rúa. Cigàni é o irmán maior, non ten medo a nada, ven coa súa minimoto disposto a poñer a súa vida en perigo a cambio dun sorriso... e uns euros. Os seus irmáns tocan a tuba e a trompeta. Conseguirán facer chorar de risa e de emoción a todos porque... Quen non quere encaixar? Quen non ten dentro un cativo con gana de xogar? Quen non quere atopar o seu lugar no mundo máis alá de calquera fronteira?

Cigàni 100% é un espectáculo inspirado nas personaxes e na estética dos filmes de Emir Kusturika. O clown, a música en directo, o circo, o happening e a participación directa do público fan que cada función sexa diferente. Descarados, delincuentes, gamberros, encantadores, xeniais. Chegan de Macedonia, un é de Plátano, outro de Fresa e outro de Melocotón, son os irmáns Cigàni!!!

Despois de centos de funcións, unha ducia de países, e milleiros de espectadores, Cigàni regresa acompañado polos seus irmáns pequenos (tuba e trompeta), cun pouso máis maduro, pero igual de provocador e divertido. Este clown alter ego de Antón Coucheiro, volve para repasar con mordacidade o momento da actualidade política: o auxe da ultradereita, as crises migratorias, o peche de fronteiras na UE, a guerra en Ucraína, o racismo, o #metoo, o #blacklivesmatter, a cultura da cancelación... Cigàni regresa ás rúas para poñernos diante un espello no que mirarnos, de maneira tan cómica como irreverente.

Tres inmigrantes balcánicos llegan a la ciudad. Vienen sin papeles, infringiendo las leyes, alterando el orden público, transgrediendo las normas, unos auténticos huracanes en la calle. Cigàni es el hermano mayor, no tiene miedo a nada, viene con su minimoto dispuesto a poner su vida en peligro a cambio de una sonrisa...

Cigàni 100% es un espectáculo inspirado en los personajes y en la estética de las películas de Emir Kusturika. El clown, la música en directo, el circo, el happening y la participación directa del público hacen que cada función sea diferente.

Tras cientos de funciones, una docena de países y miles de espectadores, Cigàni regresa acompañado por sus hermanos pequeños (tuba y trompeta), esta vez más maduro, pero igual de provocador y divertido. Este clown alter ego de Antón Coucheiro, vuelve para repasar con mordacidad el momento de la actualidad política: el auge de la ultraderecha, las crisis migratorias, el cierre de fronteras en la UE, la guerra en Ucrania, el racismo, el #metoo, el #blacklivesmatter, la cultura de la cancelación... Cigàni regresa a las calles para ponernos delante un espejo en el que mirarnos, de manera tan cómica como irreverente.

XOV

25

20H00

**SputMIT
Sampaio**

Todos os públicos

*Comedia, música
happening e circo*

Galego

60 min

En mitad de tanto fuego

Miramedia e Festival GREC

· Madrid - Cataluña ·

*Clásicos gregos *Amor *Guerra *Violencia

*Greek classics *Love *War *Violence

ficha técnica

Autoría: Alberto Conejero

Dirección: Xavier Albertí

Axudante de dirección: Adrián Novella

Interpretación / elenco: Rubén de Eguía

Diseño de iluminación: Xavier Albertí e Toni Ubach

Fotografías de escena: David Ruano

Fotografías do cartel: María La Cartelera

Comunicación: Lemon Press

Web: miramedia productions

En mitad de tanto fuego

sinopse

Desexo, guerra, deserción, poder, violencia, patria... Alberto Conejero comparte co público a beleza, o misterio e a escuridade dun poema épico a través do cal dialoga coa condición humana e enlaza épocas diversas. Combina voces do pasado e do presente. Faino a partir do personaxe de Patroclo, compañeiro de armas de Aquiles. Unha montaxe que nos acerca a unha obra fundamental da literatura clásica grega, “A Iliada”.

Intérprete, dramaturgo e director. Tres grandes talentos presentan un espectáculo que é tanto unha canción de guerra como un oratorio polas vítimas, un poema escuro no cal se fala da violencia do campo de batalla, pero tamén da violencia do desexo. Porque a Iliada empeza coas desercións de dous homes que se aman e que abandonan o campo de batalla dez anos despois de que a guerra empezase. Seguimos falando da guerra de Troia porque aínda segue ardendo.

Deseo, guerra, deserción, poder, violencia, patria... Alberto Conejero comparte con el público la belleza, el misterio y la oscuridad de un poema épico a través del cual dialoga con la condición humana y enlaza épocas diversas. Combina voces del pasado y del presente. Lo hace a partir del personaje de Patroclo, compañero de armas de Aquiles. Un montaje que nos acerca a una obra fundamental de la literatura clásica griega, “La Iliada”.

Intérprete, dramaturgo y director. Tres grandes talentos presentan un espectáculo que es tanto una canción de guerra como un oratorio por las víctimas, un poema oscuro en el cual se habla de la violencia del campo de batalla, pero también de la violencia del deseo. Porque la Iliada empieza con las deserciones de dos hombres que se aman y que abandonan el campo de batalla diez años después de que la guerra haya empezado. Seguimos hablando de la guerra de Troya porque todavía sigue ardiendo.

· Candidato Premios Max 2024 – Mellor Interpretación masculina

XOV
25
23H00

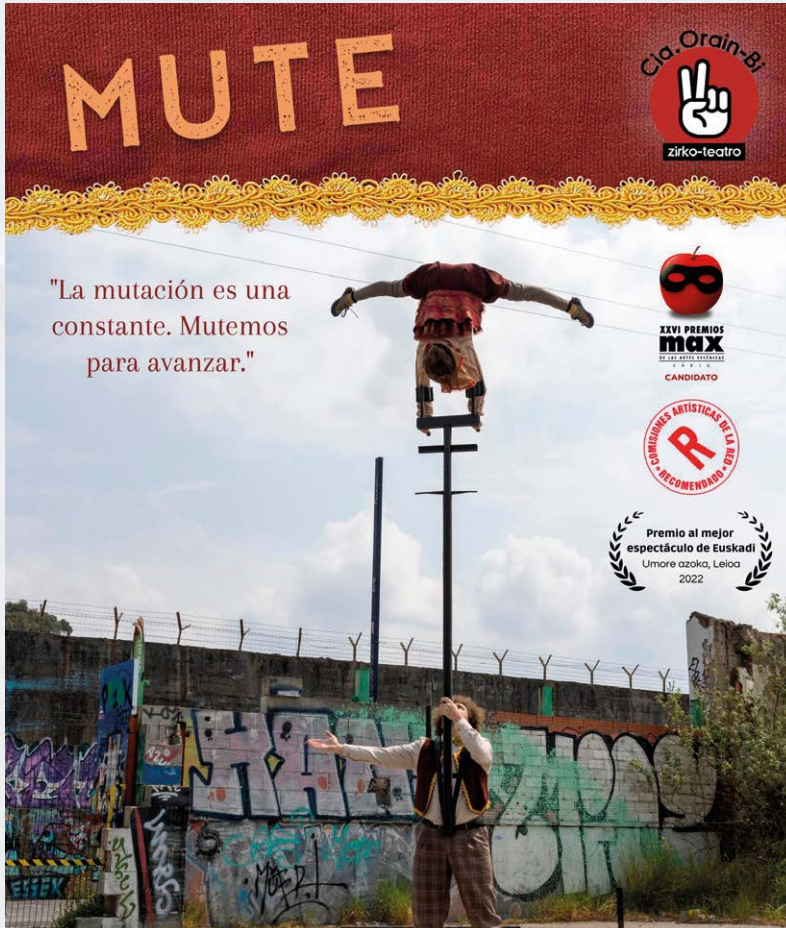
Auditorio Rubén
García do Castelo

Adulto

Teatro

Castelán

75 min

Mute

Orian-Bi

· Euskadi ·

*Cambio *Sorpresa *Acrobacia *Emoción
*Change *Surprise *Acrobatics *Emotional

ficha técnica

Dramaturxia: Coral Graciani

Dirección Artística: Coral Graciani e Kike Aguilera

Dirección de técnicas circenses: Kike Aguilera

Interpretación / elenco: Rodrigo Lacasa e Sara Álvarez

Acompañamiento: Artaide

Escenografía e atrezzo: Iñaki Ziarrusta (ATX teatroa)

Vestuario: Eva Urkiza e Yolanda Urkiza

Diseño de son e técnico da compañía: Rodrigo Lacasa

Montes (RLM audiovisuales y eventos)

Fotografía e vídeo: Jone Novo (Bufalo produkzioiak)

Arranxos sonoros: Adrián Jiménez

Diseño gráfico: Shakti Olaizola

Diseño web: Rodrigo Lacasa Montes (RLM web

designer)

Web: orainbizirkoteatro.com

Mute

sinopse

Terceira persoa do singular do imperativo do verbo MUTAR: cambiar o aspecto, a natureza, o estado, etc., dunha persoa, un animal ou unha cousa.

“... e un día o pasado volveu ás nosas vidas e fíxonos reencontrarnos con todo aquilo que sentimos noso. Volvemos vernos no noso teatro, todo cuberto polo pó que delataba o paso dos anos, e mentres revivíamos os nosos números de circo transformados a esta nova vida, produciuse a maxia de sentir que nós mutabamos ao unísono!”

A mutación é unha constante. Que non só muten os bichos. Mutemos as estruturas e tamén nós, as persoas, para seguir avanzando, para chegar máis lonxe, máis alto: o máis difícil aínda!!

Tercera persona del singular del imperativo del verbo MUTAR: Cambiar el aspecto, la naturaleza, el estado etc. de una persona, un animal o una cosa.

“...y un día el pasado volvió a nuestras vidas y nos hizo reencontrarnos con todo aquello que sentimos nuestro. Volvimos a vernos en nuestro teatro, todo cubierto por el polvo que delataba el paso de los años, y mientras revivíamos nuestros números de circo transformados a esta nueva vida, se produjo la magia de sentir que nosotros mutábamos al unísono!!!”

La mutación es una constante. Que no solo muten los bichos. Mutemos las estructuras y también nosotras, las personas, para seguir avanzando, para llegar más lejos, más alto; el más difícil todavía!!!

VEN

26

21H00

SputMIT
San Cristovo

Todos os públicos

Teatro - circo

50 min

· Premio Mellor espectáculo de Euskadi Umore Azoka-Leioa 2022

Nada se sabe

Nada se sabe

CDG-Centro Dramático Galego e
Culturactiva

· Galicia ·

*Diversidade *Dúbida *Clásicos *Actual

*Diversity *Doubt *Classics *Topical

ficha técnica

Texto orixinal: Manuel Lourenzo

Adaptación: Jac O` Frannual partir de textos do elenco,
Ignacio García, Fran Rei e Francisco Sánchez

Dirección: Ignacio García e Fran Rei

Elenco: Rubén Bargiela Sierpes, Corina Alfonso Maña,
Elvis García Torres, Alba Chao García

Escenografía : CDG e José Manuel Faro González (Coti)

Vestuario e atrezzo: La Canalla

Iluminación: José Manuel Faro González (Coti)

Asesoramento lingüístico: Rosa Moledo

Producción: Fran Rei e Félix Rodríguez

Web: centrodramatico.xunta.gal

· Estrea. 40 aniversario do Centro Dramático Galego

sinopse

Nin isto sequera sei, que nada sei; conxectúroo, porén, de min e dos demais. Sexa esta proposición a miña bandeira; esta débese seguir: Nada se Sabe.

Con esas palabras dubitativas e dialécticas comeza a obra *Quod nihil scitur* (Que Nada se Sabe) do tudense Francisco Sánchez “o escéptico” (Tui, 1550 – Toulouse, 1623), recoñecida como un antecedente da dúbida metódica cartesiana e do cuestionamiento sistemático do mundo como medio de aproximación á realidade sen prexuízos. Dubidar é un pensamento revolucionario nunha sociedade de certezas impostas como a nosa.

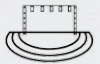
E a partir desta introdución, dúas actrices e dous actores repasan diversas versións da discapacidade no teatro clásico, deténdose nunha adaptación moderna e sinxela, composta por Manuel Lourenzo, de *Filoctetes*, unha das traxedias gregas de Sófocles, partindo da idea da diferenza, o/a discriminado/a, o/a diferente, que a sociedade non sabe (ou non desexa) incluír. Desde o seu propio punto de vista, resignifican eses textos desde esa diversidade, advertindo ao público e á sociedade de que Nada se Sabe sobre o que as persoas con discapacidade son, pensan, senten, queren, e da posición que desexan ocupar na vida, na sociedade e na arte.

Conta a mitoloxía que Filoctetes, un dos heroes gregos que formaban parte da expedición a Troia, foi ferido nun pé pola mordedura dunha serpe. Cóntase que a súa ferida infectada envelenaba o aire e os seus desgarradores berros de dor atormentaban aos seus compañeiros, de tal xeito que o heroe foi cruelmente abandonado á súa sorte na illa Lemnos. Dez anos despois, sabedores os caudillos gregos que, tal como establecía unha vella profecía, non se podía conquistar Troia sen a axuda do arco de Filoctetes, herdado de Hércules, deciden recuperalo volvendo á illa onde o heroe da traxedia foi abandonado.

Aquí comeza esta aventura, tramo central do noso espectáculo, unha obra de intriga, un clamor pola xustiza. Filoctetes é o excluído, o apestado, o abandonado, o enfermo, o raro, o estranxeiro, tratado cunha crueldade inmisericorde; a escusa perfecta para que o elenco se escriba e se invente por si mesmos/as, sen tutelas.

Dudar es un pensamento revolucionario en una sociedad de certezas impuestas como la nuestra. Y a partir de esta introducción, dos actrices y dos actores repasan diversas versiones de la discapacidad en el teatro clásico, deteniéndose en una adaptación moderna y sencilla, compuesta por Manuel Lourenzo, de *Filoctetes*, una de las tragedias griegas de Sófocles, a partir de la idea de diferencia, el discriminado, el diferente, que la sociedad no sabe (o no desea) incluir. Desde su propio punto de vista, resignifican esos textos desde esa diversidad, advirtiendo al público y a la sociedad que Nada se sabe de lo que las personas con discapacidad son, piensan, sienten, quieren y de la posición que desean ocupar en la vida, la sociedad y el arte.

La mitología cuenta que Filoctetes, uno de los héroes griegos que formaron parte de la expedición a Troya, fue herido en el pie por la mordedura de una serpiente. Se dice que su herida infectada envenenó el aire y sus desgarradores gritos de dolor atormentaron a los suyos, de modo que el héroe fue cruelmente abandonado a su suerte en la isla de Lemnos. Diez años más tarde, los dirigentes griegos sabedores que, como se había establecido una antigua profecía, Troya no podría ser conquistada sin la ayuda del arco de Filoctetes, heredado de Hércules, deciden recuperarlo regresando a la isla donde fue abandonado el héroe de la tragedia.

VEN
26
23H00

Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro

Galego

70 min

Cancións amarelas, flores tristes

Manekineko e MIT Ribadavia

· Galicia ·

*Karaoke *Noite *Encontros *Refuxio
*Karaoke *Night *Encounters *Refuge

ficha técnica

Autoría: Ernesto Is

Dirección: Nerea Brey

Interpretación / elenco: María Costas, María de las
Llanderas e Fran Nogueira

Iluminación e espazo escénico: Beatriz de Vega

Vestuario: Javier Lojo

Espazo sonoro: Nerea Brey e Ernesto Is

Cancións amarelas, flores tristes

sinopse

Catro persoas de idades, xéneros, crenzas e realidades socioeconómicas moi diferentes, coinciden sempre no mesmo karaoke. Madrugada tras madrugada, as cancións e o alcohol mestúranse cos medos e cos problemas que os levan a refuxiarse neste lugar, onde constrúen os seus propios paraísos artificiais. Nestas noites de festa hai música, pero tamén silencio; miradas cómplices e mal intencionadas; luces de cores que iluminan o escenario e sombras trala porta do baño; copas eschachadas contra o chan e brindes até o amencer; corpos suorentos, tristes e cansos que procuran outros corpos igual de suorentos, tristes e cansos; tarxetas de crédito co saldo esgotado; maquillaxe e perfumes baratos; bágoas que mollan as flores de plástico coas que se decoran as mesas; frustracións, temores... Pero, sobre todo, anhelos.

Cuatro personas de edades, géneros, creencias y realidades socioeconómicas diferentes, coinciden en un karaoke. A lo largo de la madrugada, las canciones y el alcohol se mezclan con los miedos y con los problemas que las llevan a refugiarse en este lugar, donde se construyen sus propios paraísos artificiales. Esta noche hay música, pero también silencio; miradas cómplices y mal intencionadas; luces de colores que iluminan el escenario y sombras detrás de la puerta del baño; copas rotas contra el suelo y brindis hasta el amanecer; cuerpos sudorosos, tristes y cansados que buscan otros cuerpos igual de sudorosos, tristes y cansados; tarjetas de crédito con el saldo agotado; maquillaje y perfumes baratos; lágrimas que mojan las flores de plástico con las que se decoran las mesas; frustraciones, temores... Pero, sobre todo, anhelos.

- Proxecto realizado no marco do Centro de Recursos Escénicos do Principado de Asturias.
- Texto escrito no programa Antzerkigintza Berriak 2020 de novas dramaturxias de Euskadi.
- Co agradecemento ao Club Artístico.

VEN
26
01H00

Club
Artístico

Adulto

Teatro

Galego

90 min

Mover montañas

Alberto Velasco e Festival TAC de Valladolid

· Madrid - Castela León ·

*Folclore *Comunidade *Identidade *Diversidade

*Folklore *Community *Identity *Diversity

ficha técnica

Creación e Interpretación: Alberto Velasco

Música: Mariano Marín

Artistas invitados na coreografía: Manuel Liñán, Osa +

Mujika, Galina Rodríguez e Mario Medieres

Vestuario: Sara Sánchez de la Morena

Asistente de dirección: María Pizarro

Traxe de cola: José Galván

Percusión: Pablo Martín Jones

Fotografía: Dominik Valvo

Dirección de producción: Elena Martínez

Deseño: Laura Velasco

Cartel: Pablo the Cuadro

Mover montañas

sinopse

Son a vibración soterrada dun folclore que atravesa a nosa identidade mestiza. Non permito que a miña ideoloxía cuestione nada. Sons milenarios e sons que aínda están por escoitar. Non entendo a transmisión da tradición sen evolución. Este non é un traballo de arqueoloxía nin un rescate museístico de tradicións, é unha canción libre, gozosa e bela do que a tradición significa en min. Por iso vou mover as montañas. Por iso vou danzar.

Temos que falar sobre a necesidade de devolver aos pobos a danza, as lendas e as cancións máis alá do rexistro e a museística, di Alberto Velasco. Un manifesto vivo da necesidade do rito como salvamento a unha sociedade que escora. Unha chamada á consciencia colectiva que sen saber moi ben por que emociónase con determinados sons, melodías, danzas e rituais. Unha invocación á emoción primeira do que hoxe chamamos folclore.

Soy la vibración soterrada de un folclore que atraviesa nuestra identidad mestiza. No dejo que mi ideología cuestione nada. Sonidos milenarios y sonidos que aún están por escuchar. No entiendo la transmisión de la tradición sin evolución. Este no es un trabajo de arqueología ni un rescate museístico de tradiciones, es una canción libre, gozosa y bella de lo que la tradición significa en mí. Por eso voy a mover las montañas. Por eso voy a danzar.

Tenemos que hablar sobre la necesidad de devolver a los pueblos la danza, las leyendas y las canciones mas allá del registro y la museística, dice Alberto Velasco. Un manifesto vivo de la necesidad del rito como salvamento a una sociedad que hace aguas. Un llamado a la conciencia colectiva que sin saber muy bien porqué se emociona con determinados sonidos, melodías, danzas y rituales. Una invocación a la emoción primera de lo que hoy llamamos folclore.

SÁB

27

21H00

Ruadavia
(Praza Buxán
Igrexa da Madalena)

Todos os públicos

Teatro - danza

Galego e castelán

35 min

- Unha produción de Festival Internacional TAC de Valladolid 2024 e Danseu Festival 2024.
- Representación que conta co apoio da Academia de las Artes Escénicas de España.

Tribarne

ButacaZero, CDN-Centro Dramático Nacional e MIT Ribadavia

· Galicia ·

*Memoria *Sátira *Galicia *Política
*Memory *Satire *Galicia *Politic

ficha técnica

Autoría: Esther Carrodegas

Dirección: Xavier Castiñeira

Música e espazo sonoro: Berto

Interpretación / elenco: Xurxo Cortázar, Jorge de Arcos, Esther F. Carrodegas, Mónica García, Anxo Outumuro e Lidia Veiga

Espazo escénico: Xavier Castiñeira e Diego Valeiras

Iluminación: Diego Vilar (equipo creativo RTA)

Vestuario: Diego Valeiras

Audiovisuais: Pablo Fontenla

Editor FX: Antón Miranda

Coreografía e axudante de dirección: Sabela Domínguez

Segundo axudante de dirección: Antonio C. Guijosa

Producción: Esther Carrodegas e Juancho Gianzo

Asistencia técnica: RTA

Entrevistas: Inma López Silva e Pablo Fontenla

Imaxes de arquivo: RTVE

Fotografía: Geraldine Leloutre

Trailer: Bárbara Sánchez Palomero

Web: butacazero.com

Tribarne

sinopse

IRIBARNE é un tipo nado na mesmísima vila de Rouco Varela (sí: o cardeal) durante a Monarquía de Alfonso XIII (o primeiro promotor do cine porno en España?, si-sí: ese). Emigrado a Cuba con tan só un añiño -coincidindo coa inauguración da ditadura de Primo de Rivera- tras facer as Américas durante un par de anos o noso protagonista volve triunfante para ser o fillo do alcalde (e o da francesa!). Empeza o bacharel coa entrada da II República, case-case se fai cura durante a Guerra Civil pero decide liscar a Madrid -segundo o rastro doutro galego ilustre- nada máis inaugurada a Era do Devandito (sí, claro: O Caudillísimo). Con tanto afán tentou ser como o que máis pronto que tarde chegou a ser Ministro no seu mandato, a pesar de ter disparado dous días antes contra o cu da súa filla (pero que dis!? Si-sí: dato real!). Sendo o primeiro e mellor opositor de España, quixo substituír ao Caudillo cando este morreu. Non puido ser: non ía por oposición. Tivo que conformarse co cargo de Vicerrei na súa querida Terra Galega.

IRIBARNE é unha investigación escénica sobre unha desas figuras absolutamente imprescindibles do noso pasado recente. Un intento (irreverente) por comprender como chegamos até aquí da man dun político que, nas súas propias palabras, dicía as verdades sen condón. Pero ollo: por máis que o poida parecer, isto NON é un biopic sobre Manuel Fraga. Teríanos encantado facelo... pero non collía nunha soa obra!

Iribarne es un tipo nacido en el mismísimo pueblo de Rouco Varela (sí: el cardenal) durante la Monarquía de Alfonso XIII (¿El primer promotor del cine porno en España? Sí-sí: ese). Emigrado a Cuba con tan solo un añiño, coincidiendo con la inauguración de la dictadura de Primo de Rivera, tras hacer las Américas durante un par de años, nuestro protagonista vuelve triunfante para ser el hijo del alcalde (y el de la francesa!). Empieza el Bachiller con la entrada de la II República, casi-casi se hace cura durante la Guerra Civil pero decide pirarse a Madrid siguiendo el rastro de otro gallego ilustre nada más inaugurada la Era del Susodicho (sí, claro: El Caudillísimo). Con tanto ahínco intentó ser como él que más pronto que tarde llegó a ser su Ministro, a pesar de haber disparado dos días antes contra el culo de su hija (¿¡pero qué dices!? Sí-sí: ¡dato real!). Habiendo sido el primer y mejor opositor de España, quiso sustituir al Caudillo cuando este murió. No pudo ser: no iba por oposición. Tuvo que conformarse con el cargo de Virrey en su querida Terra Galega.

IRIBARNE es un intento (irreverente) por comprender cómo hemos llegado hasta aquí caminando de la mano de uno de esos personajes secundarios pero increíblemente imprescindibles de la Hermosísima Historia de Esta España Mía (Esta España Nuestra). De esta España Viva, de Esta España Muerta. Pero cuidado: por más que lo pueda parecer, esto NO es un biopic sobre Manuel Fraga. Nos hubiese encantado hacerlo, ¡pero es que no cabía en una sola obra!

· Texto escrito no marco do programa Cruces de Camiño Escena Norte, da Residencia Mariñán da Deputación da Coruña e da Residencia de escritura da Sala Beckett de Barcelona 2023 e en residencia na MIT 2023.

SÁB
27
23H00

Auditorio Rubén
García do Castelo

Todos os públicos

Teatro

Galego

*180 min con
descanso*

actividades *paralelas*

6ª edición das Residencias Paraíso na MIT

Do 8 ao 20 de xullo
Igrexa da Madalena

Presentación pública: 21 de xullo na Igrexa da Madalena, 20h30

O programa Residencias Paraíso de Colectivo RPM, en colaboración coa MIT de Ribadavia, acollerá este ano o proxecto MIRACLE WORKER, do Colectivo Desgarradura.

The miracle worker nace da necesidade dos membros da compañía de conectar cos seus lugares de orixe. Recordar, reimaxinar, reescribir, revivir... só ten sentido se volvemos a onde todo comezou. Despois de saír da terra e formarse e madurar como artistas fóra dela, lonxe das súas familias e raíces. The miracle worker busca crear xuntos coa idea de estar en escena, de activar co corpo este dispositivo milagroso que permite recordar, revivir e continuar vivindo. Busca armar un dispositivo escénico capaz de seguir obrando o milagre, traballando os conceptos de fogar, familia, recordo, perdón, reinterpretación, representación, culpa e milagre dende unha perspectiva física. Contrastando o traballo co vídeo en directo en espazos non convencionais.

The miracle worker é un proxecto de creación da compañía madrileña Desgarradura que nace da necesidade de conectar co lugar de orixe, despois de saír da terra e formarse e madurar fóra dela, lonxe das súas familias e raíces, coa intención de construír un dispositivo escénico capaz de imaxinar o milagre do reencontro.

Lucas Ares (actor, bailarín e creador escénico) e Víctor Longás (escenógrafo, artista plástico e creador escénico) coñécense no contexto da Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid en 2017 e comezan a traballar xuntando as súas visións afíns sobre a escena en diferentes proxectos.

Desde 2021, baixo o nome de Desgarradura, estrearon varias pezas de creación propia como Díptico de Verónica, no Teatro de La

Abadía, no marco de Domingos de Insurrección, festival de creación contemporánea en espazos non convencionais e que puido verse noutros espazos como o Contenedor Cultural da UMA; ou Criadas no Teatro Galileo - Quique San Francisco, dentro do segundo festival Sala Joven, que puido verse ademais no Salón Teatro do Centro Dramático Gallego.

O traballo que realizan en Desgarradura sitúase no espazo de converxencia entre as artes plásticas e as linguaxes propias das escénicas, un espazo cheo de tensións onde entender e expandir o acto escénico en si. Exploran o cruzamento entre corpo, obxecto, movemento, palabra e imaxe con especial interese nas súas afeccións corporais, en proxectos escénicos, plásticos e de investigación desde o performativo e as iconas da cultura popular. Colocan no centro da súa práctica o uso de vídeo en directo como elemento narrativo fundamental das pezas, experimentando coa imaxe e os modos de xerar presenzas en escena.

Escola do espectador e Foros da MIT

Os foros da MIT son encontros nun espazo agradable, os debates, o diálogo entre artistas e persoas espectadoras congregadas para viaxar máis alá do espectáculo. É verán, vai calor, a MIT reúnenos e a noite é alegre e longa. Gústanos estar, ficar e expandir a experiencia do encontro da escena excepcional, máis alá do Castelo e dos demais espazos de representación.

Despois das funcións do Castelo haberá distintos formatos de encontros e coloquios.

Presentación do documental “Abrente, do ermo á rebeldía”, de Xan Leira

Duración: 57 minutos

Día 27 de xullo, 19h00

Lugar: Auditorio Manuel María da Casa da Cultura

Sinopse: A Asociación Cultural Abrente (Ribadavia 1969-1983) ten a súa orixe na rebeldía e enfrontamento dunha parte do pobo de Ribadavia contra o traslado fulminante de tres curas “progresistas”, imposto polo bispo Temiño, de Ourense.

A mocidade, orfa da presenza e orientación dos tres curas, reaxiu e canalizou a rebeldía na militancia social e cultural en beneficio do seu pobo e do conxunto de Galicia, a partir da promoción e defensa da cultura e lingua propia. Abrente, na súa curta traxectoria asociativa, expresou unha firme convicción pola promoción do teatro en galego: 8 mostras con 108 representacións e igual número de certames de textos teatrais coa participación de 150 pezas dramáticas, amosan só unha parte do inmenso legado material e inmaterial que consagran á Asociación Cultural Abrente de Ribadavia como un referente ineludible na historia do Teatro Galego.

19º Premio Abrente

A MIT convoca unha nova edición do Premio de Textos Teatrais que leva o nome da Asociación que alentou a dramaturxia e o teatro en galego despois do franquismo e axudou á súa recuperación e dignificación. A resolución do Xurado darase a coñecer o día 27 de xullo, na clausura da MIT, coincidindo coa resolución do PREMIO DO PÚBLICO ao mellor espectáculo da MIT 2024.

Xurado de 2023:

Rubén Porto, actor.

Nerea Brey, actriz e dramaturga - Premio Abrente 2023.

Marcos Alonso, actor e codirector da Sala Ártika.

Presentacións de libros. Mini mercado teatral

Día: sábado 27 de xullo ás 13h

Lugar: Igrexa da Madalena

A MIT convidate a un viño e a coñeceres novidades de edición teatral.

Unha das presentacións destacadas será a do libro *Manual de patronaxe*, Premio Abrente da edición anterior, opera prima de Nerea Brey, que a acta do xurado cualificaba como unha mestura de temas universais como a perda e a busca da identidade, o amor e os xogos ou tarefas da costura, que lle serven para enlazar este oficio co universo da escrita. A autora amosa a capacidade para elaborar unha obra aparentemente sinxela pero con potencia para emocionar, grazas ás capas de verdade e honestidade coas que se manexa para a recepción co público actual.

Curso con Alberto Velasco. En colaboración coa Aaag

Días 26 e 27 de xullo

Baixo o título Non ves que estou a arder?, este curso –organizado en colaboración coa Asociación de Actores e Actrices de Galicia– procura fortalecer o desenvolvemento e máis a creación de dramaturxias textuais, físicas e poéticas para a escena. As normas que rexerán este taller para facer del un lugar seguro serán a conciencia de beleza, o non xuízo, a ruptura do tempo e o goce.

Alberto Velasco é un nome destacado da escena española. Como actor, participou en multitude de obras, entre as que podemos destacar *Los Nadadores diurnos*, pola que foi premiado pola Unión de Actores como mellor actor de reparto de teatro 2023. Como director de escena, creou e dirixiu pezas como *Vaca!*, *La inopia*, *Escenas de caza*, *Danzad Malditos*, que recibiu o Premio Max á mellor montaxe revelación 2015, ou *Sweet Dreams*, que levou o premio Godoff á mellor montaxe e o premio mellor actor protagonista de teatro da Unión de Actores.

Exposición MO(VE)MENTOS

Do 23 ao 27 de xullo
Igrexa da Madelena

Esta exposición é unha selección de instantáneas de gran formato, que amosan momentos de especial conexión entre o corpo en movemento e a paisaxe circundante de A Casa Vella.

Pequenas revelacións nas que se confirma a intuición: que o movemento pon en común os corpos, os ecosistemas e a arquitectura, e que somos parte da mesma paisaxe.

Durante varios anos, Rubén Vilanova recolleu centos de fotografías que documentan o paso das artistas residentes; un valioso arquivo de indudable valor estético.

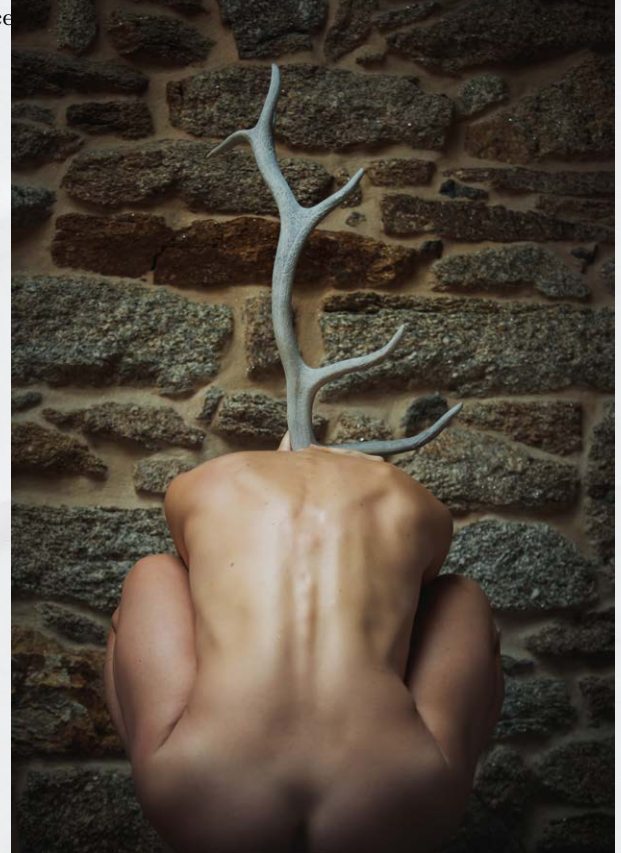
Pero entre todas elas hai imaxes-revelación que capturan relacións poéticas entre o corpo, a natureza e o patrimonio, as cales propoñen novas leituras do noso territorio e abren novas sensibilidades.

A CASA VELLA

O proxecto de A Casa Vella, ubicado na aldea de Amiadoso, Allariz, en plena Reserva da Biosfera, concíbese como unha Casa de Creación artística capitaneado polo artista visual Rubén Vilanova e a bailarina e coreógrafa Nuria Sotelo.

Abre as súas portas no 2021, proxéctandose como un espazo de referencia a nivel de creación artística, innovación social e pensamento en diálogo co territorio. Dando un pulo ao tecido cultural e ao contexto rural cara novos paradigmas que nos achegan a modelos europeos vangardistas e sustentables que

asocian cultura, natureza, benestar social, desenvolvemento rural e exce

Curso con Peta Lily. Clown.

Lugar: Auditorio “Manuel María” da Casa da Cultura

Datas: Nivel 1 (22 e 23 de xullo) Nivel 2 (24 e 25 de xullo)

Horario: de 11 a 14:00h. e de 16:00h a 19:00h

Nº de participantes: máximo 16

Solicitudes: <https://www.escolagalegadedclowns.com/cursos/>

Escola Galega de Clowns

Dark Clown sempre se ensina en primeira instancia no Curso de Clown & Dark Clown. Isto débese a que unha das características distintivas do Dark Clown é ‘Risa problemática’ e para crear iso, necesitamos entender como funciona a risa en si. Os participantes obteñen a posibilidade de crear, crecer e manexar a risa de maneira máis fiable coa arte da comedia que se ensina no modo Rede Nose Clown (xunto coa apertura, a conciencia da audiencia, a liberación no xogo e as regras de xogo útiles). Con todo isto no seu lugar, podemos pasar aos pasos que proporcionan as habilidades e consciencias adicionais para o traballo do Pallaso Escuro.

O traballo de Rede Nose Clown tamén nos permite como grupo xogar e unirnos antes de dirixirnos ao Lado Escuro. Rede Nose Clown tamén se volve de momento en momento para :

- a) proporcionar unha limpeza de enerxía
- b) para lembrar a todos o xogo: estamos a xogar (aínda que nun modo máis escuro)

Peta Lily é unha galardoada intérprete, creadora teatral e directora de talleres. Levou a cabo 35 anos de investigación práctica para desenvolver un enfoque único dun novo xénero de traballo de clown chamado Dark Clown. É profesora na Royal Central School of Speech and Drama e foi durante sete anos Presidenta de Audicións da escola. Tamén ensina na Real Academia de Arte Dramática. Aos seus talleres abertos en Londres asiste un amplo abanico de actores, directores

e artistas escénicos (tamén asisten terapeutas, deseñadores, improvisadores, pallasos consagrados, pallasos médicos e cómicos). O seu relatorio The Comedy of Terrors - Dark Clown & Enforced Performance foi presentada na Bath Spa University e o seu traballo Dark Clown cítase en Clown (Readings in Theatre Practice) de Jon Davison - Palgrave MacMillan 2013. O galardoado cineasta Robert Golden realizou un documental de 26 minutos sobre a viaxe dos participantes no taller Clown & Dark Clown: Levando a risa ao límite.

O curso impártese en inglés.

Haberá traductor.

Para poder facer o nivel avanzado, será necesario ter feito o nivel 1

Acta do Premio de Honra “Roberto Vidal Bolaño” 2024 concedido pola MIT Ribadavia ao mérito nas artes escénicas a Nova Galega de Danza

Nova Galega de Danza é unha compañía referente e pioneira nas nosas Artes Escénicas. Este ano 2024, no marco da 40ª edición da MIT, facemos entrega do Premio de Honra, por vez primeira na historia do festival, a un colectivo de danza.

A compañía chega a este recoñecemento en Ribadavia tamén co aval do dobre Premio do Público da MIT en 2017 e en 2020. Fundada na cidade da Coruña en 2003, o grupo dirixido polo tamén bailarín Jaime Pablo Díaz, quixo emprender un camiño de fusión e investigación nas raíces e elementos da danza tradicional galega. Comezou por aquel entón un fenómeno de popularización do que poderíamos considerar neofolk galego, que hoxe tantos froitos e interese suscita na sociedade e nos colectivos artísticos, tamén do ámbito musical. Esta compañía sempre tivo claro que a mestura de tradición e vangarda, de cultura galega popular e outras culturas tradicionais doutros contextos coma o flamenco ou a danza contemporánea, podían atoparse e poñerse ao servizo dunha creación que puidese conquistar unha ampla audiencia arredor do mundo da danza, tanto en teatros coma en espazos abertos e non convencionais.

Recoñecer a NGD significa tamén recoñecer o seu compromiso e defensa do baile tradicional galego na súa esencia e na súa capacidade para inspirar novos mundos, tamén como candidato a ser declarado Patrimonio Cultural Inmaterial da Humanidade pola UNESCO. Mentres tanto, con esa convicción, a compañía explora neste ámbito para chegar a novos territorios, en moitos deles cunha gran comunidade galega na emigración. Desde Colombia ata Portugal, de Madrid a Beijing, os espectáculos do repertorio desta compañía galega foron recibindo relevantes galardóns coma

os Premios Max, o Premio da Crítica de Galicia, Premio da Cultura Galega ou a Insignia de Ouro do Concello de Ferrol, entre outros.

A capacidade para unir e conectar diferentes xeracións, para facer da danza un fenómeno social, estimulante e de interese amplo, o carácter pioneiro que permitiu abrir paso a novas compañías galegas de danza fusión ou axudar a visibilizar a outros moitos colectivos que traballan no ámbito puramente tradicional, así como a capacidade para emprender novos rumbos baseados na creación a partir da memoria local, son aspectos que se suman ós moitos méritos deste premio. Con motivo do seu novo paso adiante a partir da celebración do 20 aniversario, NGD chama a un novo equipo artístico para que poida seguir renovando a linguaxe compositiva da compañía, cun grupo de mulleres creadoras, nunha aposta feminista pola revisión da historia dende o prisma das traballadoras do Dique da Campana do Arsenal ferrolán. Tradición, memoria, compromiso e innovación.

Merchandising da MIT

Volven as ofertas de merchandising desta MIT, que se suman ás tradicionais camisolas deseñadas por **A&B Comunicación e Deseño**.

A cada vez máis coñecida marca **Brétemas**, coas súas divertidas e reivindicativas mensaxes, tráenos de novo os calcetíns. quen non vai querer ter uns calcetíns edición especial MIT? Deseño made in Ribadavia, 100% ecolóxico. Creatividade de alto nivel grazas á man de Rosiña Rojo, a fotógrafa oficial (e xenial) da MIT. Drama ou comedia? Ou os dous? Para que escoller?

FOCO EUROPA NA MIT. Investigación sobre cal é a relación da mocidade coa MIT e co teatro.

Actividade de mediación e investigación en dous pasos:

O primeiro, durante os primeiros días da MIT, un equipo de 3/4 persoas entrevistarán a persoas mozas que acudan ao festival, gravando o audio destas entrevistas.

O segundo paso será unha presentación desta pequena investigación usando a técnica do “headphone verbatim”. Isto é que persoas do equipo de Foco Europa (Asociación para a Formación e a Cooperación en Europa) reproduzan estas entrevistas en directo mentres as escoitan con auriculares para trasmitilas tal cal foron emitidas en primeiro lugar (exactamente as mesmas palabras, pausas, inflexións, dúbidas...).

O resultado do proceso presentárase ao público o día 23 de xullo.

Dirección Artística: Roberto Pascual

Coordinación da billeteira e persoal voluntario:

Bea Domínguez Cendón

Responsable de contratación e servizo de venda de entradas:

Fran Muñiz Ferro

Responsable do servizo de prensa: Tere Rivela

Producción e deseño: Ainhoa Viñuela e Blanca Selas (A&B
Comunicación e Deseño)

Responsable do servizo web: Manuel Montesinos Miguélez

Fotografía e redes: Rosinha Rojo

Xefe técnico: Xacobo Castro

Loxística: RTA

Montaxe: Saguay

Venda de entradas on-line: <http://ataquilla.com>

Imprenta: Rodi Artes Gráficas

Agradecementos:

EAR Centro Comercial Aberto do Ribeiro, Club Artístico de Ribadavia, Museo do Viño de Galicia, Antonio Amil (Oficina de Turismo de Ribadavia), Rosa Puga (Escola Municipal de Teatro de Ribadavia), persoal do Centro Dramático Galego, Fundación Festa da Istoría, Manuel Araújo Montero (OMIX Ribadavia), todas as persoas que axudastes a buscar material para que as funcións vaian adiante, GRUMIR Ribadavia, Policía Local, Cruz Vermella, persoal do Concello, voluntarios/as da MIT e a todas as persoas que apoian e colaboran na realización da Mostra.

Co agradecemento ao patrocinio de:

VIÑA COSTEIRA

BODEGA

Coa colaboración de:

visita as nosas redes

MIT

🎵 f 📷

mitribadavia.gal 🎵 f 📷

